

Дело C-825/21

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

23 декември 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Cour de cassation (Белгия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

13 декември 2021 г.

Жалбоподател:

UP

Ответник:

Centre public d'action sociale de Liège

1. Предмет и факти по делото:

- 1 На 24 септември 2014 г. на жалбоподателя е отказано убежище, а на 13 октомври 2014 г. му е връчена заповед за напускане на страната.
- 2 На 16 октомври 2014 г. жалбоподателят обжалва решението за отказ пред Conseil du contentieux des étrangers (Съвет по споровете във връзка с режима на чужденците, Белгия).
- 3 На 19 януари 2015 г. жалбоподателят подава молба за разрешение за пребиваване по медицински причини.
- 4 На 8 юни 2015 г. молбата му е приета за допустима и на това основание му е издадено удостоверение за регистрация (разрешение за временно пребиваване). Въз основа на това Centre public d'action sociale de Liège (Обществен център за социални грижи в Лиеж, Белгия) му отпуска парична социална помощ.

- 5 На 22 юли 2015 г. Conseil du contentieux des étrangers (Съвет по споровете във връзка с режима на чужденците) отхвърля жалбата срещу решението за отказ от 24 септември 2014 г.
- 6 На 20 април 2016 г. Office des étrangers (Служба за чужденците, Белгия) отхвърля като неоснователна молбата [на жалбоподателя] за разрешение за пребиваване по медицински причини. С оглед на това не [му] е издадено ново удостоверение за регистрация (разрешение за временно пребиваване).
- 7 Жалбоподателят обжалва това решение пред Conseil du contentieux des étrangers (Съвет по споровете във връзка с режима на чужденците), като жалбата му няма суспензивен ефект.
- 8 Centre public d'action sociale de Liège (Обществен център за социални грижи в Лиеж) прекратява социалната му помощ, считано от 1 май 2016 г.
- 9 С решение от 7 ноември 2016 г. Tribunal du travail de Liège (Съд по трудови спорове Лиеж, Белгия) отхвърля жалбата на жалбоподателя срещу прекратяването на социалната помощ.
- 10 На 15 март 2017 г. Cour du travail de Liège (Апелативен съд по трудови спорове Лиеж, Белгия) отхвърля жалбата на жалбоподателя срещу това решение.
- 11 Cour du travail de Liège (Апелативен съд по трудови спорове Лиеж) по същество счита, че молбата за разрешение за пребиваване по медицински причини е спряла изпълнението на връчената преди нея заповед за напускане на страната, без да я обезсили, така че тази заповед отново е породила действие от момента на отказа да бъде издадено ново удостоверение за регистрация. Тъй като вече не пребивава законно в Белгия, жалбоподателят няма право на разглежданата социална помощ.
- 12 Това решение е обжалвано пред Cour de cassation (Касационния съд, Белгия), който отправя настоящото преюдициално запитване.

2. Разглеждани разпоредби:

Право на Съюза

Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни

- 13 Глава II е озаглавена „Прекратяване на незаконен престой“ и съдържащият се в нея член 6 гласи:

„Решение за връщане

1. Държавите членки издават решение за връщане на всеки гражданин на трета страна, който е в незаконен престой на тяхна територия, без да се засягат изключенията, посочени в параграфи 2—5.

[...]

4. Държавите членки могат във всеки един момент да вземат решение да предоставят на гражданин на трета страна, който е в незаконен престой на тяхна територия, самостоятелно разрешение за пребиваване или друго разрешение, което дава право на престой, поради хуманни, хуманитарни или други причини. В този случай не се издава решение за връщане. В случай, че решение за връщане вече е издадено, то се оттегля или се спира изпълнението му за срока на валидност на разрешението за пребиваване или на друго разрешение, с което се дава право на престой.

[...]

14 Член 8 е озаглавен „Извеждане“ и предвижда:

„1. Държавите членки предприемат всички необходими мерки, за да изпълнят принудително решението за връщане, ако не е бил предоставен срок за доброволно напускане съгласно член 7, параграф 4 или ако задължението за връщане не е било изпълнено в рамките на предоставения съгласно член 7 срок за доброволно напускане.

[...]

6. Държавите членки създават ефективна система за наблюдение на принудителното връщане“.

Национално право

Loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale (Устройствен закон от 8 юли 1976 г. за обществените центрове за социални грижи)

15 Член 1 гласи:

„Всяко лице има право на социална помощ. Тя има за цел да даде възможност на всеки да води достоен живот.

Създават се обществени центрове за социални грижи със задачата да предоставят такава помощ при условията, определени от настоящия закон“.

16 Член 57 гласи:

„§ 1 Без да се засягат разпоредбите на член 57ter, обществените центрове за социални грижи имат за задача да осигуряват на лицата и семействата дължимото обществено подпомагане.

[...]

Това подпомагане може да бъде материално, социално, медицинско, медико-социално или психологическо.

§ 2. Чрез дерогация от другите разпоредби на този закон задачата на обществения център за социални грижи се свежда до:

1° предоставяне на помощ за неотложни медицински нужди на чужденец, който пребивава незаконно в Кралството;

[...]

Чужденец, който твърди, че е бежанец, и иска да бъде признат за такъв, пребивава незаконно в Кралството, когато молбата му за убежище е била отхвърлена и на съответния чужденец е била връчена заповед за напускане на страната. [...]“.

Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (Закон от 15 декември 1980 г. за влизането, установяването, пребиваването и извеждането на чужденци)

17 Член 9ter гласи:

„§ 1. Чужденец, който пребивава в Белгия [...] и който страда от заболяване, създаващо реална опасност за живота или физическото му здраве или реална опасност от нечовешко или унижително отнасяне, когато в страната му на произход или в страната, където пребивава, няма подходящо лечение, може да поиска от министъра или от упълномощено от него лице разрешение да пребивава в Кралството [...]“.

Arrêté royal du 17 mai 2007 fixant des modalités d'exécution de la loi du 15 septembre 2006 modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (Кралски указ от 17 май 2007 г. за прилагане на Закона от 15 септември 2006 г. за изменение на Закона от 15 декември 1980 г. за влизането, установяването, пребиваването и извеждането на чужденци)

18 Член 7 гласи:

„[...]“

С изключение на случаите по член 9ter, § 3 от закона, упълномощеното от министъра лице дава указания на общината да впише съответното лице в

регистъра на чужденците и да му издаде удостоверение за регистрация съгласно образец А. [...]“.

19 Член 8 гласи:

„Разрешението за временно пребиваване и удостоверението за вписване в регистъра на чужденците, издадени на основание член 9ter от закона, са валидни най-малко една година“.

3. Становище на жалбоподателя:

- 20 Жалбоподателят по същество твърди, че след като дава право на пребиваване, макар и временно и непостоянно, на лице, което е подало молба за разрешение за пребиваване по медицински причини, удостоверението за регистрация предполага мълчаливо оттегляне на връчената по-рано на това лице заповед за напускане на страната. Затова неправилно на основание на тази заповед за напускане на страната в обжалваното решение се приема, че през разглеждания период от 1 май до 2 ноември 2016 г. жалбоподателят пребивава в страната незаконно и че съгласно член 57, параграф 2 от Закона от 8 юли 1976 г. той не може да получава друга социална помощ, освен помощта за неотложни медицински нужди.

4. Преценка на Касационния съд:

- 21 Съгласно член 6, параграф 1 от Директива 2008/115 държавите членки издават решение за връщане на всеки гражданин на трета страна, който е в незаконен престой на тяхна територия.
- 22 Съгласно член 6, параграф 4 от Директива 2008/115 държавите членки могат във всеки един момент да вземат решение да предоставят на гражданин на трета страна, който е в незаконен престой на тяхна територия, самостоятелно разрешение за пребиваване или друго разрешение, което дава право на престой, поради хуманни, хуманитарни или други причини, като в този случай, ако решение за връщане вече е издадено, то се оттегля или се спира изпълнението му за срока на валидност на разрешението за пребиваване или на друго разрешение, с което се дава право на престой.
- 23 Член 8, параграф 1 от същата директива предвижда, че държавите членки предприемат всички необходими мерки, за да изпълнят решението за връщане.
- 24 В решение от 19 юни 2018 г., Gnandi (C-181/16, EU:C:2018:465), Съдът приема, че заповед за напускане на страната, издадена от Office des étrangers (Служба за чужденците) на гражданин на трета страна след отхвърляне на

молбата му за международна закрила, представлява решение за връщане по смисъла на член 3, точка 4 от Директива 2008/115/ЕО.

- 25 По делото, по което е постановено решение от 15 февруари 2016 г., N. (C-601/15 PPU, EU:C:2016:84), запитващата юрисдикция, а именно Държавният съвет на Нидерландия посочва, че съгласно възприетата практика с подаването на молба за убежище от лице, спрямо което се води процедура за връщане, автоматично изгубва действие всяко евентуално вече взето в тази процедура решение за връщането му. В това отношение Съдът подчертава: че при всички случаи полезното действие на Директива 2008/115/ЕО изисква образуваната по реда на тази директива процедура, в рамките на която е взето решение за връщане, евентуално придружено от забрана за влизане, да може да бъде възобновена от етапа, на който е била прекъсната поради подаването на молба за международна закрила, веднага щом тази молба бъде отхвърлена на първа инстанция; че всъщност държавите членки са длъжни да не застрашават постигането на целта на тази директива, а именно установяването на ефективна политика за извеждане и репатриране на незаконно пребиваващи граждани на трети страни; че освен това както от задължението за лоялност на държавите членки, произтичащо от член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, така и от изискванията за ефективност, споменати по-конкретно в съображение 4 от Директива 2008/115/ЕО, следва, че задължението на държавите членки по член 8 от Директивата да извеждат съответните лица в случаите по параграф 1 от този член трябва да се изпълнява в най-кратки срокове; че това задължение не би било изпълнено, ако извеждането бъде забавено поради това, че след отхвърлянето на молбата за международна закрила на първа инстанция трябва отново да започне процедура като описаната в предходната точка, но не от етапа, на който е била прекъсната, а от самото начало.
- 26 Cour de cassation (Касационен съд) счита, че с оглед на изложеното основание в случая се налага тълкуване на членове 6 и 8 от Директива 2008/115/ЕО.
- 27 Преди да се произнесе, той решава да постави на Съда следния въпрос.

5. Преюдициалният въпрос:

- 28 Cour de cassation (Касационен съд, Белгия) спира делото до произнасянето на Съда по следния преюдициален въпрос:

„Допускат ли членове 6 и 8 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, национална правна уредба, съгласно която издаването на разрешение — даващо право на пребиваване поради разглеждане на молба за разрешение за пребиваване по

медицински причини, приета за допустима с оглед на посочените критерии — означава, че на съответния гражданин на трета страна е разрешено да пребивава, макар и временно и непостоянно, докато се разглежда тази му молба, и че издаването на такова разрешение предполага следователно мълчаливо оттегляне на несъвместимо с него решение за връщане, прието по-рано в рамките на процедура по предоставяне на убежище?“.

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ